

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 3Co/134/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318206471  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318206471.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci navrhovateľa: Plastcom, spol. s r.o., IČO: 17 318 378, Hattalova 4, Bratislava, zastúpeného KORABOVA&LOVICH s.r.o., IČO: 50 131 931, Laurinská 4, Bratislava, proti strane, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia: Ing. I. T., Q. XX, J., zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Marušinom, Karloveská 6C, Bratislava, o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.11.2018, č.k. 60C/122/2018-32, takto

### rozhodol:

Odvolací súd odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Strane, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, priznáva proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.11.2017, č.k. 60C/57/2017-54.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa písomným podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 27.09.2018 domáhal zrušenia neodkladného opatrenia nariadeného v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 60C/57/2017, v ktorom sa strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, v procesnom postavení žalobcu, domáhala (po čiastočnom späťvzatie žaloby) uloženia povinnosti navrhovateľovi, v procesnom postavení žalovaného, odinštalovať ním nainštalovaný kamerový systém nachádzajúci sa v administratívnej budove na Y. X, J., nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, obec Bratislava - Nové Mesto, katastrálne územie L. C. (ďalej len „nehnuteľnosť“ alebo „budova“). Uznesením zo dňa 06.11.2017, č.k. 60C/57/2017-54, pritom konajúci súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým navrhovateľa (žalovaného) zaviazal k povinnosti 1/ uviesť mimo prevádzky kamerový systém nachádzajúci sa v nehnuteľnosti do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a 2/ zdržať sa vyhotovovania a archivovania obrazových a zvukových záznamov prostredníctvom kamerového systému v nehnuteľnosti. Navrhovateľ svoj návrh na zrušenie neodkladného opatrenia odôvodnil poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby, z ktorého podľa neho vyplývalo, že strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia už nepovažovala za potrebné domáhať sa zničenia obrazových a zvukových záznamov vyhotovených kamerovým systémom, čím došlo k zásadnej zmene pomerov medzi stranami oproti stavu v čase nariadenia neodkladného opatrenia. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 60C/57/2017 tak ostalo iba púhe fyzické odinštalovanie kamier z priestorov budovy, v ktorej je navrhovateľ nájomcom, a nie povinnosť navrhovateľa týkajúca sa nakladania s obrazovými a obrazovo-zvukovými záznamami, ich vyhotovovania a archivovania, resp. povinnosť týkajúca sa samotnej prevádzky kamerového systému. Navrhovateľ pritom kameru považoval len za prístroj, ktorý zaznamenáva pohyblivý obraz a slúži na

jeho snímanie a záznam. Mal za to, že čiastočné späťvzatie žaloby je potrebné subsumovať pod termín „odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené“ v zmysle § 334 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), a preto neexistuje legitímny dôvod, aby bol naďalej obmedzovaný neúčelným trvaním účinkov neodkladného opatrenia. Navrhovateľ tiež poukázal na dokazovanie vykonané po nariadení neodkladného opatrenia v konaní sp. zn. 60C/57/2017, z ktorého malo jednoznačne vyplývať, že vo veci nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, sa vo vzťahu k nemu domáhala usporiadania práv a povinností podľa osobitného predpisu, pričom medzi ním a druhým podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností existoval spor o tom, či v budove vôbec mohli byť umiestnené kamery za účelom ochrany navrhovateľovho majetku. Zároveň bolo spoľahlivo preukázané, že pri inštalácii kamerového systému neporušil žiadnu povinnosť na úseku ochrany osobných údajov.

3. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 11.10.2018, č.k. 60C/57/2017-456, vylúčil návrh navrhovateľa (v procesnom postavení žalovaného) na zrušenie neodkladného opatrenia (podaný do prebiehajúceho konania sp. zn. 60C/57/2017) na samostatné konanie.

4. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo skutkového stavu a vykonaného dokazovania v konaní vedenom pod sp. zn. 60C/57/2017, ktoré nebolo právoplatne skončené, dospel k záveru, že nenastala žiadna zmena pomerov odôvodňujúca konštatovanie, že odpadli dôvody nariadenia neodkladného opatrenia tak ako predpokladá ustanovenie § 334 C.s.p. V predmetnej veci je strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia spolu s Ing. I. Y.Á. naďalej podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, ktorej nebytové priestory spoločne prenajali na základe nájomnej zmluvy zo dňa 01.01.2013 navrhovateľovi, pričom je súčasne i zamestnancom a jedným zo štyroch konateľov a spoločníkov navrhovateľa; tým bol splnený predpoklad o osvedčení dôvodnosti a trvaní nároku vo veci samej, ako zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia.

5. Konajúci súd sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa v otázke splnenia predpokladu pre zrušenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zmene pomerov, ktorý navrhovateľ odôvodňoval späťvzatím žaloby, v časti týkajúcej sa zničenia obrazových a zvukových záznamov. Považoval za zrejmé, že strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia sa naďalej domáha uloženia povinnosti navrhovateľovi odinštalovať ním namontovaný kamerový systém, ktorý pojem zahŕňa jeho fyzické odstránenie i odstránenie všetkých jeho súčastí, vrátane nahrávacieho zariadenia, jeho vypnutie a odpojenie, t.j. jeho uvedenia mimo prevádzku, čo v konečnom dôsledku zahŕňa aj povinnosť nevyhotovovať obrazové alebo obrazovo-zvukové záznamy kamerovým systémom. So zreteľom na tieto skutočnosti, aplikujúc ustanovenie § 334 a § 339 C.s.p. súd prvej inštancie uzavrel, že neodpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie, a preto návrh navrhovateľa na jeho zrušenie ako nedôvodný zamietol.

6. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p., keď strane, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ktorá mala vo veci plný úspech priznal proti navrhovateľovi náhradu trov konania v plnej výške.

7. Konajúci súd osobitným výrokom rozhodol i o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok v sume 33 eur za návrh na zrušenie neodkladného opatrenia v súlade s ustanovením § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v spojení s položkou 1 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k tomuto zákonu.

8. Proti predmetnému uzneseniu konajúceho súdu, do výroku o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia a výroku o náhrade trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal ho zrušiť, alternatívne ho zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) C.s.p. Uviedol, že návrh na zrušenie neodkladného opatrenia podal do prebiehajúceho konania, vedeného pod sp. zn. 60C/57/2017, pričom konajúci súd tento návrh v zmysle § 166 ods. 1 a 2 C.s.p. uznesením upravujúcim vedenie konania vylúčil na samostatné konanie. Tento procesný postup súdu prvej inštancie považoval za pomerne neštandardný, nakoľko nebola daná objektívna kumulácia viacerých nárokov v jednom konaní. Na základe uznesenia zo dňa 11.10.2018, č.k. 60C/57/2017-456, tak bol jeho návrh zapísaný do súdneho registra totožného sudcu, ale pod novou spisovou značkou, pričom základom súdneho spisu sa stali písomnosti stanovené v § 184 vyhlášky ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a

kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špecializovaný trestný súd a vojenské sudy (ďalej len „vyhláška“). Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého uznesenia, pri závere o tom, že nedošlo k zmene pomerov odôvodňujúcich zrušenie neodkladného opatrenia, priamo odvolával na dokazovanie vykonané v konaní sp. zn. 60C/57/2017, bez ozrejmenia, či si na účely rozhodovania pripojil pôvodný súdny spis, na obsah ktorého en bloc poukazyval. Navrhovateľovi tak nebolo známe, na základe akých konkrétnych listín, tvoriacich obsah súdneho spisu o vylúčenej veci, dospel súd prvej inštancie k záveru o potrebe zamietnutia jeho návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, a teda, aké skutočnosti v rámci rozhodovania konajúci súd zohľadňoval; takéto odôvodnenie súdneho rozhodnutia považoval za nepreskúmateľné a nedostatočné. V tomto smere podotkol, že pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností známych mu z jeho činnosti, zachytených v inom súdnom spise, ktoré v zmysle ustanovenia § 186 ods. 1 C.s.p. nebolo potrebné dokazovať, mal strany sporu o tom oboznámiť, nakoľko im prináležalo právo sa k týmto skutočnostiam vyjadriť, prípadne ich vyvrátiť. V tejto súvislosti podotkol, že súd prvej inštancie mu nedoručil ani vyjadrenie strany, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, hoci z neho citoval v odôvodnení napadnutého uznesenia. Navrhovateľ vyhodnotil procesný postup konajúceho súdu v tomto smere za nesprávny, znemožňujúci mu uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. V ďalšom sa navrhovateľ nestotožnil s právnym posúdením splnenia, resp. nesplnenia podmienok pre zrušenie neodkladného opatrenia zo strany konajúceho súdu. Mal za to, že za dôvod predpokladaný ustanovením § 334 C.s.p. treba považovať čiastočné späťvzatie žaloby stranou, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia v konaní sp. zn. 60C/57/2017. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom označeného súdneho konania ostala len jeho bližšie nešpecifikovaná povinnosť odinštalovať kamerový systém, ktorá sa však žiadnym spôsobom nedotýkala nahrávacieho zariadenia, obrazových alebo obrazovo-zvukových záznamov, a teda ani jeho povinnosti s nimi akýmkoľvek spôsobom nakladať. Za tohto stavu, keď strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia v rámci dispozície so žalobou, zmenila predmet celého konania, považoval návrh na zrušenie neodkladného opatrenia za logický a legitímny krok.

10. Záverom navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že pokiaľ súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia vychádzal z dokazovania vykonaného v pôvodnom konaní sp. zn. 60C/57/2017, opomenul, že strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, predložila fotografie kamier prelepených neprehľadnou lepiacou páskou, a teda s najväčšou pravdepodobnosťou tieto kamery sama svojpomocne znefunkčnila. Týmto konaním nastolila protiprávny stav, ktorý nemožno právne aprobovať, nakoľko kamerový systém je vlastníctvom navrhovateľa. Zároveň navrhovateľ konajúci oboznámil s tým, že strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, iniciovala voči nemu exekučné konanie na vymoženie nepeňažnej povinnosti vyplývajúcej z nariadeného neodkladného opatrenia (konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 35Ek/633/2018), ktoré konanie považoval za šikanózný výkon práva nepoživajúci súdnu ochranu.

11. Strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia sa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa nestotožnila s jeho námietkami. Mala za to, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že konajúci súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu navrhovateľa, podľa ktorej čiastočné späťvzatie žaloby v konaní sp. zn. 60C/57/2017 predstavovalo takú zmenu pomerov medzi stranami predpokladanú ustanovením § 334 C.s.p. odôvodňujúcu zrušenie neodkladného opatrenia. Konajúci súd pritom doplnil, že skutkové okolnosti prejednávanej veci ostali nezmenené a totožné, tak vo vzťahu k existencii spoluvlastníckeho vzťahu Ing. Jána Kabáta a Ing. Juraja Horňáka k nehnuteľnosti (každý je podielový spoluvlastník v podiele 1), ktorej nebytové priestory podieloví spoluvlastníci prenajali na základe nájomnej zmluvy zo dňa 01.01.2003 navrhovateľovi, ako aj vo vzťahu k postaveniu strany, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ako zamestnanca a zároveň jedného zo spoločníkov a konateľov navrhovateľa; k zmene pomerov teda nedošlo. Zároveň súd prvej inštancie objasnil, že strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, sa naďalej domáha odinštalovania kamerového systému, čo v konečnom dôsledku zahŕňa aj povinnosť navrhovateľa nevyhotovovať obrazové alebo obrazovo-zvukové záznamy týmto kamerovým systémom. Za tejto situácie považovala strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia za nevyhnutné, aby nariadené neodkladné opatrenie ostalo naďalej v platnosti, nakoľko navrhovateľ by po jeho prípadnom zrušení s najväčšou pravdepodobnosťou začal s vyhotovovaním obrazových a zvukových záznamov práve prostredníctvom protiprávne nainštalovaného kamerového systému.

Nariadené neodkladné opatrenie sa pritom vo výroku II. vzťahovalo nielen na záznamy, ktoré boli, ale aj na tie, ktoré budú vyhotovené prostredníctvom kamerového systému. Keďže súčasťou tohto kamerového systému bola i položka Synology Rack Station RS816-NAS nahrávací systém, považovala za zjavné, že súčasťou kamerového systému je i nahrávacie zariadenie, ktorá okolnosť vyplývala z faktúry č. V. zo dňa 22.06.2017 vystavenej spoločnosťou Nexus Technology spol. s r.o., tvoriacej prílohu žaloby zo dňa 10.10.2017 v konaní sp. zn. 60C/57/2017.

12. Záverom strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, zdôraznila, že s inštaláciou kamerového systému v budove nesúhlasila a naďalej nesúhlasí, a preto vyhotovovanie akýchkoľvek záznamov protiprávne nainštalovaným kamerovým systémom považovala za neprípustné. Z uvedených dôvodov navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

13. Navrhovateľ, v reakcii na vyjadrenie strany, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, zotrval na dôvodnosti odvolacej argumentácie. I keď nespochybnil, že spôsob vedenia súdneho spisu patrí do výlučnej kompetencie konajúceho súdu, tento by mal byť súladný s ustanovením § 184 vyhlášky, a teda v súdnom spise by sa mali nachádzať písomnosti z pôvodného súdneho spisu, zvolené podľa uváženia zákonného sudcu. V ďalšom sa nestotožnil s procesným postupom konajúceho súdu, ktorý záver o tom, že nedošlo k žiadnej zmene pomerov odôvodňujúcej zrušenie neodkladného opatrenia, odvíjal od dokazovania vykonaného v pôvodnom konaní sp. zn. 60C/57/2017, pričom ani nevyužil fakultatívnu možnosť nariadiť vo veci pojednávanie podľa § 339 C.s.p. Navrhovateľovi tak nebolo zrejmé, z akých konkrétnych dôvodov dospel konajúci súd k záveru o potrebe zamietnutia jeho návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, a preto považoval odôvodnenie napadnutého uznesenia za nepreskúmateľné. Keďže právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu a konajúci súd nešpecifikoval, z akých skutočností pri svojej rozhodovacej činnosti vychádzal, znemožnil mu uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti navrhovateľ opätovne podotkol, že mu nebolo doručené vyjadrenie strany, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, aby sa s ním mohol oboznámiť, vrátane súvisiacich príloh. Predmetné procesné pochybenie konajúceho súdu je pritom i v zmysle ustálenej súdnej judikatúry (rozsudok EŠLP vo veci P. proti Slovenskej republike, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.09.2013, sp. zn. 8Sžo/36/2012, zo dňa 29.04.2016, sp. zn. 2Cdo 1235/2015, ako aj rozsudok zo dňa 21.10.2010, sp. zn. 4Cdo 141/2010) v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní, ako súčasť práva na spravodlivý proces.

14. V ďalšom navrhovateľ zotrval na názore, že čiastočné späťvzatie žaloby v pôvodnom konaní sp. zn. 60C/57/2017, možno subsumovať pod termín odpadnutia dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, ako má na mysli ustanovenie § 334 C.s.p.; preto neexistoval žiaden legitímny dôvod, aby bol naďalej obmedzovaný neúčelným trvaním účinkov neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti zdôraznil, že v pôvodnom konaní nebolo doposiaľ preukázané, že by kamerový systém v nehnuteľnosti nainštaloval protiprávne. Navrhovateľ považoval tvrdenia strany, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ohľadne pravdepodobnosti opätovného vyhotovovania obrazových a zvukových záznamov po prípadnom zrušení neodkladného opatrenia za ničím nepodložené domnienky.

15. Strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia v duplike zo dňa 16.05.2019 zotrvala na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa, pričom procesný postup konajúceho súdu považovala za súladný s ustanovením § 339 C.s.p. Nad rámec uviedla, že v uznesení zo dňa 06.11.2017, č.k. 60C/57/2017-54, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorého vecnú správnosť na odvolanie navrhovateľa potvrdil Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25.01.2018, sp. zn. 10Co/5/2018-125, súdy skutkovo ustálili, že v priestoroch nehnuteľnosti bol na základe objednávky navrhovateľa nainštalovaný a následne dňa 20.06.2017 o 19.30 hod. spustený kamerový systém, ktorý bol uvedený mimo prevádzky dňa 21.11.2017. Podotkla, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemohla vedieť, či mu konajúci súd vyhovie a zakáže navrhovateľovi (ako žalovanému) vyhotovovať a archivovať obrazové a zvukové záznamy a zároveň navrhovateľ kamerový systém i vypne; vypnutie kamerového systému pritom navrhovateľ oznámil prostredníctvom svojho konateľa až na súdnom pojednávaní dňa 23.05.2018, v konaní sp. zn. 60C/57/2017, so súčasným konštatovaním, že i nefunkčný kamerový systém má svoje preventívne účinky. Po tomto zistení, so zreteľom i na skutočnosť, že kamerové záznamy je možné podľa platnej právnej úpravy archivovať rádovo niekoľko týždňov, nebolo potrebné, aby sa žalobou naďalej domáhala

zničenia tých záznamov už vyhotovených prostredníctvom kamerového systému navrhovateľa, a preto žalobu v tejto časti zobrala späť. V priebehu konania síce odpadol dôvod požadovať zničenie všetkých obrazových a zvukových záznamov vyhotovených kamerovým systémom, avšak neodpadli dôvody, pre ktoré konajúci súd neodkladné opatrenie nariadil. Strana, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia podotkla, že zo správania navrhovateľa, ktorý podaním návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia a odvolania proti zamietavému rozhodnutiu súdu prejavil záujem na zrušení účinkov neodkladného opatrenia, možno vyvodiť, že tvrdenia týkajúce sa ďalšieho možného postupu navrhovateľa po prípadnom zrušení neodkladného opatrenia, neboli len účelovými tvrdeniami, ale boli podložené konkrétnym konaním navrhovateľa.

16. Odvolací súd, po doručení stanoviska strany, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia k tomuto návrhu, navrhovateľovi, prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

17. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

18. Podľa § 357 C.s.p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

19. Podľa § 386 písm. c) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

20. Navrhovateľ smeroval opravný prostriedok proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým zamietol jeho návrh na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.11.2017, č.k. 60C/57/2017-54.

21. Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie proti uzneseniu len v prípadoch taxatívne vymedzených v ustanovení § 357 C.s.p., pričom uznesenie o zamietnutí návrhu na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia podľa § 334 C.s.p. medzi uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné, nepatrí; v tomto smere je odvolací prieskum možný len v prípade uznesenia o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1 C.s.p. (§ 357 písm. e) C.s.p.), čo nie je daný prípad. Prípustnosť odvolania pritom nemožno založiť ani na nesprávnom poučení konajúceho súdu o prípustnosti opravného prostriedku proti tomuto uzneseniu. Samotná skutočnosť nesprávneho poučenia strany sporu o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany súdu nezakladá procesnú legitímáciu strany sporu na jeho uplatnenie, pokiaľ je táto ex lege vylúčená. Civilný sporový poriadok totiž poskytuje stranám sporu ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania v situácii, keď je odvolateľ oprávnený podať odvolanie, pričom táto ochrana spočíva v poskytnutí predĺženej trojmesačnej odvolacej lehoty od doručenia napadnutého rozhodnutia (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf 47/2010).

22. S poukazom na vyššie uvedené, majú za to, že navrhovateľ napadol odvolaním uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol jeho návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd odvolanie navrhovateľa podľa § 386 písm. c) C.s.p. odmietol, bez toho, aby sa zaoberal jeho vecnou stránkou.

23. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že neuniklo jeho pozornosti, že súd prvej inštancie po vydaní uznesenia zo dňa 11.10.2018, č.k. 60C/57/2017-456, ktorým vylúčil návrh navrhovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia z konania vedeného pod sp. zn. 60C/57/2017, na samostatné konanie a

jeho zapísaní do súdneho registra pod spisovou značkou 60C/122/2018, zmenil procesné postavenie sporových strán, keď pôvodného žalovaného (Plastcom, spol. s.r.o.) ďalej označoval za navrhovateľa, kým pôvodného žalobcu (Ing. I. T.) za odporcu, ktoré označenie Civilný sporový poriadok vôbec nepozná. Pokiaľ sa koná o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia v rámci prebiehajúceho konania vo veci samej, nejaví sa hospodárnym vylúčiť taký návrh na samostatné konanie, nakoľko tento súvisí s pôvodným konaním; táto okolnosť má dopad i na označenie procesných strán, ktoré zostáva v zásade nezmenené, t.j. žalobca a žalovaný. Ani po vylúčení návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie tak nie je dôvod meniť pôvodné procesné postavenie sporových strán, a teda pôvodného žalovaného označovať za žalobcu, resp. tu navrhovateľa a pôvodného žalobcu za žalovaného, a už vôbec nie za odporcu, tak ako to urobil konajúci súd. Pokiaľ už súd prvej inštancie pristúpil k takému postupu (vylúčil návrh na samostatné konanie), mal zvoliť označenie strán v súlade s hmotným právom, resp. „odporcu“ označiť v súlade s procesnou teóriou za stranu, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ku ktorému označeniu pristúpil i odvolací súd. Je pritom zrejmé, že subjekt, ktorý súd prvej inštancie označil za „odporcu“ je totožný s tým, ktorý odvolací súd označil za stranu, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia.

24. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., tak, že strane, proti ktorej smeruje návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ktorá z procesnej stránky mala vo veci úspech, priznal proti navrhovateľovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).